

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/33/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5623215614
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5623215614.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Zuzany Krivdovej, v právnej veci žalobcu: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Panónska cesta 2, Bratislava – mestská časť Petržalka, IČO: 35 937 874, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D., A. XXX/X, právne zastúpený: JANČI & Partners s.r.o., so sídlom Belopotockého 720/2, Liptovský Mikuláš, IČO: 47 258 748, o zaplatenie 13 625,84 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 19. decembra 2023 č.k. 4C/78/2023, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 13 625,84 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 eur od 11.09.2023 do zaplatenia a nahradiť náklady konania vo výške 3,06 eur (výrok I.). Podľa § 255 ods. 1 CSP priznal úspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (výrok II.). O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením (výrok III.).

2. Vykonaným dokazovaním zistil, že žalovaný bol trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 16.05.2023 č.k. 21T/11/2023-298, ktorý nadobudol právoplatnosť 24.06.2023, uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s použitím § 138 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa dopustil voči poistencovi žalobcu – poškodenej E. F., ktorá utrpela zranenia pri dopravnej nehode, ktorú spôsobil žalovaný. Súd v zmysle § 193 CSP v tomto konaní bol viazaný rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal. Nárok žalobcu na zaplatenie žalovanej sumy bol uplatnený v súlade s podmienkami § 9 ods. 7 písm. c) zákona č. 580/2004 Z.z. o zdravotnom poistení, kde zákonným predpokladom pre vznik nároku zdravotnej poisťovne na regresnú náhradu je poskytnutie zdravotnej starostlivosti poistencovi a že k úrazu alebo inému poškodeniu zdravia poistenca došlo zavinením protiprávnym konaním tretej osoby. Uvedené predpoklady v konaní boli súdom jednoznačne preukázané, výška regresnej náhrady zo strany žalovaného namietaná nebola. Nepovažoval za dôvodnú obranu žalovaného, keď namietal nedostatok svojej vecnej pasívnej legitimácie z dôvodu, že v zmysle § 4 ods. 3 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla je vecne pasívne legitimovaná poisťovňa, s ktorou mal uzatvorené povinné zmluvné poistenie. Regresný nárok uplatnený žalobou nie je nárokom na náhradu škody v pravom slova zmysle, jedná sa o samostatný nárok na náhradu, ktorý vyplýva z osobitného predpisu - § 9 ods. 7 písm. c) Zákona o zdravotnom poistení, keďže súvisí s vykonávaním zdravotného poistenia. Uvedené právo vzniká zaplatením úhrady

poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti, na základe čoho vzniká právo postihu (tzv. regresné právo) zdravotnej poisťovni uplatniť voči tretej osobe ako nárok na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť. Na zaplatenie regresnej náhrady je primárne zodpovedný žalovaný ako škodca. Posúdenie otázky miery spoluzavinenia poškodenej nebolo v konaní podstatné, jednalo by sa o posúdenie zo súkromnoprávneho inštitútu, pričom uplatnenie regresného nároku je v systéme verejného zdravotného poistenia, ktorý inštitút spoluzavinenia neupravuje, ako je to v prípade posúdenia nároku na náhradu škody ako inštitútu súkromnoprávnej povahy.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Namietal, že v spore nie je pasívne legitimovaný, keďže v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. je pasívne legitimovaný poisťovateľ poškodenej, s ktorým mal uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Poisťovateľ má pri uplatnení nároku poškodenej na náhradu škody rovnaké právne postavenie ako škodca. Poškodený môže tak priamo od neho požadovať na súde alebo mimo neho náhradu škody. Právo poškodenej na uspokojenie jeho nároku na náhradu škody priamo voči poisťovateľovi je z toho dôvodu najvyššou formou ochrany poškodenej. Vychádzajúc z podmienok § 4 a § 15 ods. 1 Zákona o povinnom zmluvnom poistení dospel k záveru, že žalobca si mal svoj nárok uplatniť priamo proti poisťovni a žalobcom prezentovaná argumentácia ohľadom toho, či ide o zmluvný vzťah medzi ním a poisťovateľom, do ktorého žalobca nevstupuje, nemôže požívať ochranu. Zákon o povinnom zmluvnom poistení je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku osobitným právnym predpisom, teda sa jedná o osobitný zmluvný vzťah vo vzťahu k podmienkam § 823 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo 256/2012. Žiadal rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

4. Žalobca vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadal rozsudok súdu prvej inštancie ako správny potvrdiť. Uviedol, že zákonné podmienky pre uplatnenie nároku na úhradu nákladov zdravotnej starostlivosti z dôvodu poskytnutia zdravotnej starostlivosti poistencovi žalobcu a skutočnosť, že k poškodeniu zdravia tohto poistenca došlo zavineným protiprávnym konaním tretej osoby – žalobcu, boli splnené a boli nesporné. Právo poisťovne uplatniť voči tretej osobe nárok na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť je hmotnoprávnym nárokom poisťovne voči tretej osobe, vyplývajúcej z osobitným právnym predpisom. Jeho nárok je nárokom, ktorý vyplýva z oblasti verejného práva, preto nemožno subsidiárne aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa náhrady škody.

5. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas (§ 362 ods. 1 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v intenciách § 379 a § 380 CSP, ktorý podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

6. Záver súdu prvej inštancie, ktorý v súlade s ust. § 9 ods. 7 písm. c) zákona č. 580/2004 Z.z. zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 13 625,84 eur s príslušenstvom z titulu úhrady nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodenej E. F., ku ktorému došlo v dôsledku zavineného protiprávneho konania žalovaného, je správny.

7. Z výsledkov vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie vyplýva, že za skutok, ku ktorému došlo 24.10.2021, keď v dôsledku protiprávneho konania žalovaného došlo k ublíženiu na zdraví poškodenej E. F., bol žalovaný trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 21T/11/2023-298 z 16. mája 2023 právoplatne uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s použitím § 138 písm. h) Trestného zákona, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu a 2 roky a 6 mesiacov, so zákazom uloženia viesť všetky druhy motorových vozidiel vo výmere dvoch rokov. Súčasne z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie v bodoch 10., 15., 16. je dôvodné konštatovať, že súd v civilnom sporovom konaní bol v zmysle § 193 CSP uvedeným trestným rozkazom viazaný.

8. V súvislosti s protiprávnym konaním žalovaného bola poškodenej poskytnutá zdravotná starostlivosť, výška nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť bola žalobcom riadne zdokumentovaná a zo strany žalovaného v priebehu konania namietaná nebola.

9. Odvolací súd zhodne so záverom súdu prvej inštancie dospel k záveru, že vychádzajúc z podmienok § 9 ods. 7 písm. c) zákona č. 580/2004 Z.z. o zdravotnom poistení vo vzťahu k okolnostiam prejednávanej veci, je žalovaný v spore pasívne legitimovaný. Zhodne so záverom súdu prvej inštancie odvolací súd nepovažoval za dôvodnú obranu žalovaného, že by v spore namiesto žalovaného mala byť pasívne legitimovaná v zmysle § 4 a § 15 ods. 1 Zákona o povinnom zmluvnom poistení tá poisťovňa, s ktorou mal žalovaný uzatvorenú zmluvu o povinnom zmluvnom poistení za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Správne súd prvej inštancie vo vzťahu k uvedenej obrane žalovaného v bodoch 18. až 21. odôvodnenia rozsudku vyvodil, že právo postihu (tzv. regresné právo), ktoré je v danom prípade právom zdravotnej poisťovne uplatniť si voči tretej osobe nárok na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť, je hmotnoprávnym nárokom zdravotnej poisťovne voči osobám zodpovedajúcim za škodu, ktorú musela uhradiť z iného právneho dôvodu spôsobom upraveným v osobitnom zákone, a nie je právom na náhradu škody podľa ust. § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka. Tvrdenia žalovaného v priebehu konania pred prvostupňovým súdom, ako aj v odvolacom konaní, nespochybnili skutkové a právne závery súdu prvej inštancie, s ktorými sa odvolací súd plne stotožňuje a na ktoré v dôvodoch svojho rozhodnutia odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

10. Na základe uvedených skutočností, keďže žalobca na základe podanej žaloby preukázal predpoklady uplatneného nároku na úhradu nákladov zdravotnej starostlivosti v zmysle § 9 ods. 7 písm. c) zákona č. 580/2004 Z.z., na základe čoho súd prvej inštancie rozsudkom uplatnený nárok žalobcovi priznal, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

11. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

12. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)